

Arrest

**nr. 66 875 van 19 september 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 29 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. TUCI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 20 maart 2011, verklaart er zich op 21 maart 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 30 mei 2011, verstuurd op 30 mei 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart afkomstig te zijn uit Biljaca (Preševo), de Servische nationaliteit te bezitten en Albanees van origine te zijn. U zou gevlucht zijn omwille van de problemen van uw vader. Uw vader zou de opdracht hebben aanvaard om het huis van S. K. te schilderen samen met u en twee andere arbeiders, A. en E. S. zou, nadat de opdracht drie maanden later voltooid was, echter nooit uw vader hebben uitbetaald. Hij zou enkel 2.500 euro van de mondeling afgesproken 12.500 euro hebben betaald, waardoor uw vader

zijn werknemers niet kon uitbetalen. Daarom zouden A. en E. twee à drie keer bij u thuis zijn langs geweest en toen uw vader zou gezegd hebben dat hij het geld niet had, zouden ze ermee gedreigd hebben iemand te vermoorden. Uw vader zou twee keer naar de politie zijn gestapt om klacht in te dienen, maar zonder resultaat. Daarnaast zou u naar België zijn gekomen om u te laten behandelen voor uw spraakgebrek. U zou op 19 maart 2011 vanuit Bujanovac zijn vertrokken en op 20 maart 2011 in België zijn aangekomen. U diende uw asielaanvraag in op 21 maart 2011. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart d.d. 26 november 2009, uw internationaal paspoort d.d. 21 december 2009, uw geboorteakte d.d. 2 februari 2009, een medisch attest uit Gijlani, uw kappersdiploma d.d. 1 september 2005 en een medisch attest uit België."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omdat uit zijn verklaringen blijkt dat hij zijn asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als zijn vader en in het kader van de asielaanvraag van zijn vader een weigeringsbeslissing werd genomen.

2.1. Verzoeker voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als zijn vader.

2.2. De Raad heeft in zijn arrest nr. 66 872 van 19 september 2011 aan verzoekers vader de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

"2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen of hem subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt hij om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek. Verzoeker geeft weer wat artikel 48/3, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt, hij geeft een deel van de definitie van vluchteling weer zoals deze is opgenomen in artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag en hij geeft ook definities van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verder stelt hij dat de commissaris-generaal het asielrelaas niet aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag heeft getoetst en meent hij dat dit een schending uitmaakt van zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als de materiële motiveringsplicht als de formele motiveringsplicht.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat verzoekers verklaringen op tal van punten tegenstrijdig zijn met de verklaringen die zijn echtgenote en zijn zoon hebben afgelegd en dat zijn verklaringen ook onderling tegenstrijdig zijn. De bestreden beslissing stelt hierover onder meer het volgende: "Zo beweert u dat uw zoon I. eind februari 2011 door A. en/of E. bij de keel werd gegrepen en een klap had gekregen (gehoorverslag CGVS, p. 11 en 18). Uit het gehoor van I. blijkt echter dat hij nooit een klap heeft gekregen van A. en/of E. en dat er wel gescholden werd, maar dat het nooit tot een fysieke confrontatie is gekomen (gehoorverslag CGVS zoon, p. 12 en 13). Verder beweert u twee keer naar de politie te zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 16-20), terwijl uw vrouw meerdere keren verklaart dat u nooit naar de politie bent geweest (gehoorverslag CGVS partner, p. 7-8). Daarnaast beweert u rond 10 augustus 2010 voor de eerst keer naar S. te zijn geweest om uw geld te vragen en dat hij u toen gevraagd had te wachten tot januari (gehoorverslag CGVS, p. 13 en 15). Uw zoon I. beweert echter dat S. in Zurich verbleef toen de werken gedaan waren, pas een maand later terugkeerde en na een confrontatie met u terug naar Zurich vertrok (gehoorverslag CGVS zoon, p. 9-10). Uit uw verklaringen is echter nergens op te maken dat S. in Zurich verbleef gedurende de periode na de werken. Ten slotte beweert u dat S., toen u hem voor de tweede keer opzocht in december, u gezegd had dat u naar Zwitserland moest gaan en dat zijn broer u daar 5.000 euro geven. Hij zou u het telefoonnummer van zijn broer hebben meegegeven, maar eenmaal ter plaatse bleek dat dit een foutief nummer was (gehoorverslag CGVS, p. 10, 11 en 16). Uw zoon I. beweert in dit verband echter dat u naar Genève bent vertrokken op zoek naar S. en dat de eigenaar van S.'s huis in Genève het verkeerde nummer aan u had gegeven (gehoorverslag CGVS zoon, p. 10). Nadat uw zoon meermaals met deze tegenstrijdigheid in jullie verklaringen werd geconfronteerd, beweert hij uiteindelijk dat hij het niet weet (gehoorverslag CGVS zoon, p. 12). Ook over de bedreigingen die tegen u door uw werkmannen A. en E. werden geuit, legt u tegenstrijdige verklaringen af. Eerst verklaart u dat ze bijna iedere dag kwamen om hun geld te eisen (gehoorverslag CGVS p.18), terwijl u even later verklaart dat ze slechts vier keer bij u langs zouden zijn geweest sinds het einde van

de werken in juli 2010: een keer meteen na de werken, een keer in november, in december en de laatste keer toen u terug was uit Zwitserland (gehoorverslag CGVS p. 19)". Verzoeker betwist deze vaststellingen niet.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont ook niet aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in zijn land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoekers betoog dat de commissaris-generaal het asielrelaas niet aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag heeft getoetst, mist elke feitelijke grondslag. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing immers duidelijk gesteld dat verzoekers problemen geen verband houden met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag: "Vooreerst kan vastgesteld worden dat de door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u beweerde moeilijkheden louter van gemeenrechtelijke, interpersoonlijke en lokale aard zijn. Zo verklaart u dat uw grootste probleem uw werknemers waren die u daarom bedreigden, omdat u hen niet had kunnen uitbetalen voor het werk dat ze hadden geleverd. Uit uw gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt nergens dat andere mensen u bedreigden en blijkt bovendien dat uw problemen zich enkel in uw dorp situeerden, waar S. en uw arbeiders ook woonden".

Dit betoog mist bovendien ook elke juridische grondslag. De Raad ziet immers niet in – en verzoeker geeft ook niet aan – hoe dit betoog een vraag om bijkomend onderzoek kan verantwoorden, gelet op het feit dat de Raad in deze over volle rechtsmacht beschikt, laat staan dat dit betoog een erkenning als vluchteling of een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan rechtvaardigen."

2.3. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij moet vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER